

**HOMILIE MGR. JOHAN BONNY, BISSCHOP VAN ANTWERPEN
DIAKENWIJDING
VAN JAN DAMS, DRIES DE BAKKER, PETER HOULLEBERGHS,
KOEN KINT, RAYMOND LUYTEN EN PIETER WIEËRS**

**Onze-Lieve-Vrouwekathedraal Antwerpen
Tweede zondag van de advent, 6 december 2015, 15 uur**

Bar. 5, 1-9

Fil. 1, 3-6.8-11

Lc. 3, 1-6

Goede vrienden,

Overmorgen 8 december, op het feest van Maria Onbevlekt Ontvangen, zal paus Franciscus in Rome het Jubeljaar van de Barmhartigheid openen. Volgende week zondag zullen we in onze kathedraal hetzelfde doen. We zullen plechtig de Heilige Deur openen, het noordportaal van de kathedraal aan de Torfbrug, als inzet van het Jubeljaar van de Barmhartigheid in ons bisdom. De diakenwijding van vandaag is als een vooropening of een avant-première van het jubileumjaar. Sinds de eerste christelijke tijden dragen diakens immers zorg voor de diaconie of voor het dienstwerk van de plaatselijke kerkgemeenschap. In het hart van hun bediening staan de zeven werken van barmhartigheid: de hongerigen spijzen, de dorstigen laven, de naakten kleden, de vreemdelingen herbergen, de zieken verzorgen, de gevangenen bezoeken en de doden begraven. Waarvoor ontvangt iemand in de kerkgemeenschap de diakenwijding? Eerst en vooral hiervoor: om een dienaar te zijn van Gods barmhartigheid onder de mensen. Beste wijdelingen, vrees niet dat je als diaken technisch werkloos zal worden. De nood aan barmhartigheid is in onze samenleving ongemeen groot. Vele mensen hebben weinig of geen materiële zorgen, maar gaan door het leven met innerlijke kwetsuren en een vermoeid hart. Anderen leven in kansarmoede of hebben moeite om maandelijks de eindjes aan elkaar te knopen; ze houden zich schuil in de zelfkant van de samenleving. Jongeren maken vrienden en studeren voor een diploma, maar weten niet welk ideaal of welke roeping hun volle vertrouwen en inzet waard zijn. Anderen hebben persoonlijke misstappen of mislukkingen meegeemaakt en weten geen blijf met hun ontgoocheling of verbittering. Wie zoekt deze mensen op? Wie vindt woorden om met hen te spreken en gebaren om hen vooruit te helpen? Beste diakens, de diakenwijding heeft alles te maken met het dienstwerk van de barmhartigheid. Wees niet bang om naar de periferie van de samenleving te gaan, zoals

paus Franciscus het zegt. Wacht niet tot mensen naar jullie toe komen. Ga zelf op zoek naar wie met zijn nood niet naar buiten komt: jong of oud, ziek of gezond, rijk of arm. Geef handen en voeten aan de goedheid waarmee Jezus iedere mens tegemoet treedt. Ik hoop dat Gods barmhartigheid als een heilig vuur in jullie hart zal blijven branden.

Beste wijdelingen, jullie diakenwijding vindt plaats midden de advent. Het is een mooie tijd in het kerkelijk jaar. Het is een tijd van uitzien naar de geboorte van Jezus. Maria droeg Jezus in haar schoot, terwijl Johannes de Doper zoekende mensen voorbereidde op de komst van de Messias. Heel onze kerkgemeenschap in het Westen is zoekende en maakt een soort adventstijd door. God is heel ver achter de horizon verdwenen, nog verder dan de Melkweg. Is God dan echt nabij? Wie zijn wij voor Hem en wie is Hij voor ons? Houdt God werkelijk van ons? Spreekt Hij nog wel tot ons, en waar kunnen wij Hem beluisteren? Is Jezus werkelijk onze broeder en onze Heer? En wat heeft Jezus met de kerkgemeenschap te maken? Deze vragen zijn jullie zeker bekend. Toen collega's of kennissen hoorden dat je diaken wilde worden, hebben ze je ongetwijfeld met deze vragen geconfronteerd. Als diaken zal het je taak zijn om te doen wat Johannes de Doper deed: mensen behoedzaam het spoor naar God en het spoor naar Jezus helpen ontdekken. Lucas paste dit woord van Jesaja toe op Johannes de Doper: *“Een stem roept in de woestijn: bereidt de weg van de Heer, maakt zijn paden recht”* (Lc. 3, 4b). Dat woord van Jesaja is vandaag best actueel. Voor mensen van vandaag - en daar horen wij ook bij - loopt de weg van het geloof niet zomaar rechtlijnig door. Wij zijn wel op zoek, maar weten vaak niet waarheen. Wij voelen wel iets van God, maar zitten tegelijk vol argwaan en weerstand. Als diaken mag je mensen in deze zoektocht nabij zijn. Vanuit je eigen levenservaring en je eigen geloof mag je met hen op stap gaan en voor hen een gids zijn. Wees daarbij echter geduldig en behoedzaam. Dienen is niet gelijk aan forceren. Wees blij wanneer je kleine vlammetjes van geloof kan levend houden of aanwakkeren. Deze kleine vlammetjes zijn zoals de kaarsen op de adventskrans: ze houden het verlangen naar Jezus wakker tot wanneer Hij komt. Als diaken mag je, zoals Johannes, een wegbereider zijn, een adventsmens.

Beste wijdelingen, jullie hebben allen een gezinsleven en een beroepsleven. Graag wil ik jullie echtgenotes en kinderen danken, die mee de diakenwijding van vandaag mogelijk maken. In de voorbije jaren en maanden hebben zij samen met jullie de weg naar het diaconaat afgelegd. Daar gingen ongetwijfeld wederzijdse vragen en antwoorden, afspraken en verwachtingen mee gepaard. Zorg ervoor dat jullie huwelijk en gezin het stevige draagvlak blijft van waaruit je als diaken ter beschikking kan staan van anderen. Beste echtgenotes Sara, Katrijn, Marina, Ingrid, Madeleine en Edith, als je vindt dat je man wel eens een bladzijde uit het Evangelie vergeet, breng die bladzijde dan maar in herinnering; jullie gelovig inzicht en kerkelijk engagement maakt deel uit van de zending die hij ontvangt. Beste kinderen, als je vindt dat papa als diaken eens raar doet, of dat je hem niet

verstaat of dat hij te lang preekt, zeg het hem dan alstublieft; je bewijst er papa en ons een grote dienst mee! Beste wijdelingen, jullie hebben een beroepsleven: in het middelbaar of het hoger onderwijs, in de jeugd- of parochiepastoraal, in de zorg voor mensen aan de rand. Allen hebben jullie een heel brede kring van kinderen, jongeren of volwassenen met wie je dagelijks verbonden bent. Met hen en voor hen mag je nu diaken zijn. Je bent op een nieuwe manier met hen verbonden. De diakenwijding zou geen drempels mogen verhogen. Integendeel, ze zou drempels moeten verlagen. *'Ik ben niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen'* zegde Jezus (Mt. 20, 28). Blijf nauw met de mensen om je heen verbonden, dicht bij hun gewone leven en hun dagelijkse beslommeringen. Hou van hen met het hart van Jezus. Breng hen samen in een kring van vriendschap en onderlinge zorg. Toon hun de 'vreugde van het Evangelie': de vreugde van te mogen meedoen met Jezus. Daarover gaat het trouwens in het Evangelie: over 'dienen' en over 'vreugde'. De 'vreugde van de dienst' en de 'dienst van de vreugde': dat wens ik jullie toe.

Als bisschop ben ik blij en dankbaar dat ik jullie vandaag tot diaken mag wijden. Deze viering is een bijzonder genademoment in het leven van ons bisdom. Een roeping, een wijding, een zending: het zijn de goede gaven die wij, arme en kleine mensen, alleen uit Gods mildheid en trouw kunnen ontvangen. Samen zullen we nu bidden dat de Heilige Geest opnieuw over jullie mag komen en jullie mag toerusten voor het dienstwerk dat de kerkgemeenschap jullie toevertrouwt.

Amen.

+ Johan Bonny
Bisschop van Antwerpen